

www.kvantov-prehod.org

излиза 1 път в месеца

**АБОНАМЕНТНА
КАМПАНИЯ за 2021 г.!**

За вестник **КВАНТОВ
ПРЕХОД**

каталожен №618

можете да се абонирате чрез
фирма **Δ** "Доби прес" ЕООД
(тел. 02/963-30-81; 02/963-30-82)
или на сайта

www.dobipress.bg

Вестникът ще ви бъде доставен
във Вашия дом или офис по
куриер.

Абонамент

за 3 месеца- 3.00 лв. ;

за 6 месеца- 6.00 лв. ;

за 12 месеца - 12.00 лв.

За контакт: 0887/081 959

E-mail: kvantov_prehod@dir.bg

От Редколегията

ПОЛИТИЧЕСКА ПАРТИЯ ВЪЗРАЖДАНЕ НА ОТЕЧЕСТВОТО

ВЯРА • РОД • ОТЕЧЕСТВО

**БЪЛГАРИЯ Е ПО-СИЛНА
ЗАЕДНО С РУСИЯ**

НИКОЛАЙ МАЛИНОВ УЧАСТВА В КРЪГЛА МАСА НА ТЕМА „БОРБАТА ЗА МИР – УРОЦИТЕ НА ИСТОРИЯТА“

Юрий Борисов

Николай Малинов, председател на НД „Русофили“ и на ПП „Възраждане на Отечеството“ участва на 12 март 2021 г. в кръгла маса на тема „Борбата за мир – уроците на историята“, проведена в Москва по инициатива на Организационния комитет за създаване на Съвет на международната платформа „МИР“ (www.therease.world). Малинов се включи в събитието онлайн.

Кръглата маса съвпадна по време с две знакови събития: трийсет години от саморазпускането на военно-политическия блок на организацията

на страните от Варшавския договор (1991 г.) и годишнината от началото на разширението на НАТО на Изток след разпадането на СССР (12 март 1999 г.).

Мирът е най-важната тема на днешния ден, пред нея отстъпват и социалните, и екологичните, и всички останали предизвикателства, които стоят сега пред човечеството, заяви Малинов в своето изказване.

Водещи на мероприятиято бяха Андрей Климов, председател на комисията суверенитет към Сената на Русия и председател на комисията за външна политика на упра-

вляващата партия „Единна Русия“, и Леонид Слуцкий, председател на комисията за външна политика на Държавната дума и председател на най-голямата неправителствена организация в Русия – фонда за мир.

**Ето какво заяви
Николай Малинов по
време на кръглата маса:**

*Здравейте, уважаеми
дами и господа!*

На първо място бих искал да благодаря на организаторите на кръглата маса, че много точно е намерен

На стр. 8

„Възраждане на Отечеството“ ще дари „СПУТНИК V“ на БЧК

**Няма никаква законова пречка България
да стана 47-мата страна, в която се
използва ваксината „СПУТНИК V“**

Общностното право на ЕС разрешава на национално ниво всяка държава да управлява своята политика на здравеопазването. Руската ваксина е с 91.6% ефикасност и се използва в 46 страни в света, сочат последните данни.

До проф. д-р Красимир Гигов,
Генерален директор на Българския червен кръст
ПРЕДЛОЖЕНИЕ

От Николай Малинов,
председател на ПП „Възраждане на Отечеството“

Относно: безвъзмездно предоставяне на БЧК на 1000
дозы от ваксината „СПУТНИК V“

Уважаеми проф. Гигов,

Изразявайки огромното си уважение към ръководената от Вас организация, се обръщам към Вас с предложение ПП „Възраждане на Отечеството“ да дари на БЧК 1000 дози от ваксината „СПУТНИК V“.

Спутник V се използва в 46 страни в света. Няма никаква законова пречка 47-та страна да бъде България. Общностното право на ЕС разрешава на национално ниво всяка държава да управлява своята политика на здравеопазването. На това правно основание Унгария и Австрия вече използват руската ваксина Спутник V. Словакия също поръча 2 млн. дози.

Срещаното в публичното пространство възражение, че руските ваксини не са одобрени на територията на ЕС, е неприемливо. В българското здравно законодателство съществува Наредба №10 от 2011 г. за внос на неразрешени на територията на Република България лекарствени продукти. Тази наредба се прилага вече цяло десетилетие у нас.

Уважаеми проф. Гигов,

За ръководството на ПП „Възраждане на Отечеството“ ще бъде чест, ако БЧК приеме нашето дарение!

Николай Малинов,

Председател на ПП „Възраждане на Отечеството“

д-р Милка Йосифова - почетен доцент на Академия за иновации и развитие

CONSTITUTIONAL PARADIGM IN THE EDUCATION, SCIENCE AND CIVILIZATION OF THE BULGARIAN SOCIETY

Dr. Milka Yosifova - Honorary Associate Professor of the Academy of Innovation and Development

Резюме: Конституционализмът е в основата на правовата държава, която е в зависимост от постигнатите резултати за добро и съвременно образование и наука. В българските конституции традиционно и последователно са залагани изисквания за повишаване нивото на задължителна степен за образованост. Изключение от това правило допуска сега действащата Конституция от 1991 г., която въвежда задължение само за училищно обучение до 16-годишна възраст. Въпреки многобройните доводи за връщане на старото положение за задължително основно образование в новият проект на конституция от 2020 г., вносителят Министерски съвет остави обучението да бъде до 16 години като задължително, без изискване през тези години да се постигне определена степен на образованост. След отказа на народните представители да подкрепят свикването на Велико Народно събрание и в условията на продължаващата световна пандемия на COVID – 19, остана надежда на гражданското общество тази промяна да се осъществи след парламентарните избори през 2021 г.

Ключови етикети: конституция, образователен ценз, неграмотност, парадигма

Summary: Constitutionalism is the basis of the rule of law, which depends on the results achieved for good and modern education and science. Bulgarian constitutions have traditionally and consistently set requirements for raising the level of compulsory education. An exception to this rule allows the current Constitution of 1991, which introduces obligation only for school education up to 16 years of age. Despite the numerous arguments for returning to the old status of compulsory primary education in the new draft constitution of 2020, the petitioner, the Council of Ministers, left education to be up to 16 years as compulsory, without requiring a certain level of education to be achieved during those years. After the refusal of the MPs to support the convening of the Grand National Assembly in the conditions of the continuing global pandemic of COVID -19, civil society hopes that this change will take place after the 2021 parliamentary elections.

Key words: constitution, educational qualifications, illiteracy, paradigm

Кой е гравивният инструмент на демокрацията и цивилизацията на едно общество? Безспорно могат да се посочат редица приоритети, но следва да се признае, че образованието и науката са водещи за всеки народ. Общество, което отглежда десетилетия младо поколение, една част от което не говори български език и е неграмотно, друга голяма част не живее, не учи и работи вече в Родината си България и техните данъци, умения и труд създават икономиките на други държави, техните деца са чужди граждани, с чужди имена и трудно говорейки български език, възниква реторичния въпрос: а какви ще бъдат техните деца, внуци и правнуци??? Как ще спрем възхода на най-бързо топяща се нация??? Как ще продължим и опазим демокрацията с неграмотни хора, научени да живеят в гета, със социални помощи, допускайки ненаказано деца да раждат деца, кражби, изнасилвания, ало измами, разпространение на наркотици и купено образование необходимо за да си купят шофьорска книжка. Това е една част от проблема, който вече 32 години, след милиони усвоени средства за приобщаване, по конституционен ред доведе до българската образователна парадигма.

Според Томас Кун съвременното значение на думата „парадигма“ се приема за обозначаване на набор от практики, които определят една научна дисциплина през определен период от време с философско значение, като научна стратегическа цел, с обект и предмет под формата на въпросите: какво трябва да бъде наблюдавано и изследвано и как трябва да се проведе един експеримент за постигане реалност на целите или ограничаване на приемливи програми, които не са изследвани достатъчно в съвременния хоризонт.

Търсейки отговора, ще насочим вниманието си към българските конституции и някои мнения и становища, които биха поставили началото на обществен дебат, закъснял и очакван повече от десетилетия.

Конституцията на Българското княжество е първата конституция на България, известна като Търновска конституция приета на 16 април 1879 г. от Учредително Народно събрание проведено в Търново. В раздел седми „За народното учение“ в един един-

ствен член 78 е записано: „Първоначалното учение е безплатно и задължително за всичките поданици на Българското Царство.“ От съдържанието на конституционната норма е видно, че преди 141 г. българските законодатели са прозрели, че е необходима определена степен на образованост - „първоначално“, което обхваща 4 образователни класа, за да се гарантира социално-икономическия напредък на държавата. Съществено внимание заслужава Търновската конституция, която прокламира свободата на печата, който го определя като свободен, без цензура и залог от писателите, издателите и печатарите, гарантирайки, че няма да бъдат преследвани. Към тази категория се причислява и издавачът, който е познат и живее в Царството.

Търновската конституция поставя устрема за налагане на светско образование, което се определя като значимо постижение на българите и символ на умственото, културно и емоционално израстване на един народ сред европейските нации. Килийното образование е взело връх, което насочва усилията към разширяване на търговските дела и преодоляване нуждата от килийното образование към светско образование.

Конституцията на Българското княжество поставя началото на конституционното развитие на България и се оценява като демократична и отразяваща идеите на либерализма.

Конституцията на Народна република България от 1947 г., известна още като Димитровска конституция, е приета на 4 декември 1947 г. от Шестото Велико народно събрание. Урежда обществено-политическите и стопански отношения, държавното устройство и основните права и задължения на гражданите за периода 6 декември 1947 – 18 май 1971 г.

Член 79 от Конституцията определя образованието за светско, с демократически и прогресивен дух, на което право имат всички граждани. Изучаването на българския език е задължително за националните малцинства, запазвайки правото да се учат на своя майчин език и да развият своята национална култура. Основното образование е задължително и безплатно. За разлика от Търновската конституция, която изисква начално образование, Конституцията от 1947 г. повишава своите образователни

изисквания за основно образование, запазвайки задължителния характер за тази степен образование. Обезпечаването на образованието се осъществява чрез училища, учебно-възпитателни институции, университети. Насърчаването на образованието се обвързва и обезпечава чрез стипендии, общежития и подпомагане за особено проявени дарования.

Държавата поема задължение да полага грижи за развитието на науката и изкуството, като за целта урежда изследователски институти, книгоиздателства, библиотеки, театри, музеи, народни читалища, художествени галерии, киностудия, кина и др. Както при образованието държавата поема специална грижа и подпомагане на проявилите се в тази област. С чл. 88 Конституцията гарантира на българските граждани свобода на печата, словото, събранията, митингите и манифестациите. При сравнение с Търновската конституция, липсва ограничение, къде да бъдат провеждани. Освен това е разширен обхвата на гаранциите за свободно провеждане на събрания и митинги.

На гражданите, Конституцията предоставя право на молби, жалби и петиции с чл. 89, както право да искат даването под съд на длъжностни лица за престъпления, само при изпълнение на служебните задължения и съответно обезщетения от тях за причинените им вреди. За Димитровската конституция могат да се открият множество критики но не може да се отрече, че съдържа множество демократични принципи, колкото и да се определят от съвременни учени, че са формални и само на хартия. Проблемата е, че днес някои от тях дори ги няма на конституционна хартия.

Конституцията на Народна република България от 1971 г., известна като Живкова конституция е приета след проведен референдум на 16 май 1971 г. и на 18 май същата година и одобрена от Народното събрание. В чл. 45, Конституцията предоставя право на гражданите на безплатно образование във всички видове учебни заведения, които са държавни. След изменението на Конституцията през 1990 г., образованието се основава на постиженията на съвременната наука. Чрез Конституцията, държавата поема задължение да създава условия за осъществяване на всеобщо средно образование, като потвърждава и продължава традицията от предшестващите български конституции, основното образование да е задължително.

Конституционно задължение на държавата е:

- да насърчава образованието;
- да подобрява всестранно условията за работа на учебните задължения;
- да отпуска стипендии и поощрява учащите се, проявили особени дарования.

На гражданите, които не са от български произход, се въвежда задължение за изучаване на български език и право да изучават и своя език. Държавата е конституционно задължена да полага особени грижи за развитието на науката, изкуството и културата, като тяхното творчество трябва да е насочено и да служи на народа. В тази мисловна насоченост, Конституцията възлага и второ задължение за държавата да полага особени грижи за развитието на науката, изкуството и културата, изразяващи се в създаване на висши учебни заведения, научноизследователски учреждения, книгоиздателства, библиотеки, музей, художествени галерии, театри, кина, радио и телевизия.

В новата обществено-политическа обстановка след 10 ноември 1989 г. Конституцията претърпява промени, въпреки назреелите послания за приема-

нето на нова Конституция, особено след организираната Национална кръгла маса за мирен и легален преход към демокрация. След изменението в предходната Конституция приети през пролетта на 1990 г. и закона за избиране на Велико народно събрание, последното приема сега действащата Конституция на Република България в сила от 13 юли 1991 г.

Интерес представлява редакцията на чл. 4 от Конституцията. В ал. 1 се определя, че Република България е правова държава, която се управлява според Конституцията и законите на страната, докато в ал. 2 гаранции за живота, достойнството и правата на личността се гарантират не от държавата, а от Р България. Статута Р България е име на определена територия и народ, които като императивни понятия няма как да гарантират живота, достойнството и правата на личността, защото са в прерогатива на държавната чрез нейното управление. Със същите аргументи следва да се оспори и втората част на ал. 2 от чл. 4 на Конституцията, че Р България има задължение да „създава условия за свободно развитие на човека и на гражданското общество“. Така на практика, Конституцията не задължава всяко едно законно избрано правителство да води държавна политика прокламирана и заложена в ал. 2. Несъмнено Р България е правова държава, но държавата чрез нейните представители на управление следва да осигуряват и гарантират изброените конституционни задължения.

Всеки има право на образование е записано в сега действащата Конституция, съгласно чл. 53. В ал. 2 на същата конституционна норма е обявено, че „Училищното обучение до 16-годишна възраст е задължително“. До сега в изследването на конституциите се определяше образованието като задължително до определена степен – първоначално или основно. Защо това конституционно задължение за завършено основно образование, бе заменено със задължително училищно обучение до 16-годишна възраст е въпрос предизвикал широк обществен дебат и недоволство допускащо разширяваща се неграмотност в определена част от населението?

През 2016 г. е приет Закон за предучилищно и училищно образование (ЗПУО) в сила от 1 август. До сега законът е изменен и допълван 13 пъти. Само през 2019 г. 4 пъти и 2 пъти през 2020 г. Честите промени винаги предизвикват обширни граждански и научни становища и дебати, които винаги се свързват с липсата на конституционна норма за задължителна завършена степен на образование.

В Раздел II „Принципи в системата на предучилищното и училищно образование“ в чл. 3 образованието е определено като процес, който включва обучение, възпитание и социализация, а с ал. 3 е обявено, че образованието е национален приоритет с определени принципи, които осигуряват запазване и развитие на българската образователна традиция.

Нека припомним, че в предишните конституции от 1947 и 1971 г. задължителното образование беше основно, което безспорно показва, че принципа обявен и в т. 5 на чл. 3 от Закона за предучилищно и училищно образование противоречи на чл. 53 от Конституцията, със следното съдържание: „запазване и развитие на българската образователна традиция“. Традицията е нарушена! Защото конституционната традиция тръгва от начално образование, минава през основно образование и за да продължи традицията трябваше Конституцията да приеме задължително средно образование. Вместо това Конституцията въвежда задължително обучение до 16 годишна възраст, без значение обучаемите до тази възраст имат завършен дори първи клас.

Общественото обсъждане за измененията и допълненията на ЗПУО, повдига винаги темата за липсата на изискване за образователен ценз в Конституцията, с някои аргументи, които заслужават внимание по своята реална и съществена аргументация.

Според изказване на заместник министър-председателя Томислав Дончев през 2018 г. „основното образование трябва да е задължително“ с мотивите, че до навършване на тази възраст може и още да е в 3-ти клас или изобщо не означава, че ще завърши основно образование. Оценката му за проблема е, че „неграмотен човек трудно ще бъде пълноценен член на обществото“, а липсата на образование го

лишава от редица други права и ограничава възможността му за нормално развитие и доходи“. Предмет на дискусия е да се заложи минимум основно образование, дори по амбициозни намерения за задължително средно образование. Докато други държави гледат икономика базирана на знанието и дигитална икономика, „ние все още спорим по отношение на това дали грамотността трябва да е задължителна“.

Изразената достатъчно аргументирана политическа позиция на заместник министър-председателя Томислав Дончев в посока да вървим към задължително средно образование, не успя да убеди своята парламентарна група и тази на своите поддръжници от патриотите да се върви към традицията за задължителна по-висока грамотност. В името на справедливостта, следва да отразим, че една голяма част от опозиционните парламентарни групи поддържаха в парламентарна зала, посоката за запазване на старото положение за задължително основно образование и да се върви към задължително средно образование, без да може с гласовете си да се противопостави на управляващите парламентарни депутати.

Намират се и политически предложения, за промяна на чл. 42, ал. 1 от Конституцията за право на гласуване на 18 годишните при придобито основно образование с мотиви, че след като училищното образование е задължително до 16 години, за 18-годишните се предполага, че трябва да имат поне основно образование за да бъдат допуснати до избирателните урни.¹

Социологическо изследване през 2019 г. е установило, че 41.5 % от учениците у нас имат слаби резултати на международния тест, измерващ нивото на тяхната функционална грамотност при 19.7 % за целия ЕС. По математика съотношението на слабите резултати у нас спрямо средните за ЕС е 42.1 към 22.2 %, а по природни науки 37.9 % при 20.6 за ЕС.²

Една част от обществото, които не желаят да учат и не желаят да работят определят изискването за задължително основно образование като дискриминация, ограничаване на права и било почти фашизъм, което становище няма почва у нас, а оправдание.

Без образователен минимум в конституцията обрича вече две поколения от квалифицирана работна ръка за развиване на съвременни технологии с висока добавена стойност, от критични и будни българи, заетост, доходи, което постепенно но трайно руши цивилизацията и демокрацията на българското общество.

В проекта за нова Конституция предложена от правителството през 2020 г. се запазва същата редакция непроменена, с изключение поредната номерация на конституционната норма в проекта от 53 на 156. Предложението за свикване на Велико народно събрание събра подкрепа на 111 народни представители при изискване на 160 гласа, с което идеята на Нова Конституция ще остане на вниманието на следващия парламент през 2021 г. и въпроса за задължително основно образование, а защо не и задължително средно образование, отново да бъде тема на деня. С предстоящите парламентарни избори насрочени от президента за 4 април, въпроса за образователен ценз на гласоподавателите отново набира скорост.

Неграмотността като феномен, когато България се подготвяше да бъде приета като член на Европейското семейство през 2006 г. по статистически данни са били 9 % при българите, 25 % при турците и 64 % при ромите. Днес, още спорим нужни ли са ни грамотно гражданско общество, което крещящо изисква референдумно допитване. Според всички правителства до сега, възприемайки се за демократични, избягваха възможността да питат гражданското общество, т.е. тези които са ги избрали по редица назрели проблемни въпроси с мотиви, че има много неграмотни, които не могат да вземат информирано отношение, но тези неграмотни могат да вземат информирано отношение за коя политическа партия да гласуват, която позиция разделя с основание все повече българското общество.

Всеизвестно е, дори за неграмотните, че липсата на образование води до:

- изключване на тези групи от обществото;
- нетрудоспособност в условията на съвремен-

¹ <https://faktor.bg/bg/articles/petar-moskov-1-1>

² https://nmd.bg/wp-content/uploads/2019/12/et-monitor-report-2019-bulgaria_bg.pdf

ните институционални, икономически и технически постижения;

➤ неспособност за интегриране и социализиране, което води до изолиране, самоизключване и закрепостеност към примитивна общностна среда, а това от своя страна води до тяхното агресивно противопоставяне срещу обществото, което общество ще отвърща естествено в повечето случаи с дискриминация;

➤ нарастването на неграмотността води до трудно говорене, писане и ползване на официалния български език, познаването на нормативните актове като права и задължения, което поставя човека в ситуация на непълноценно гражданство;

➤ неграмотността прави индивида неспособен за адекватни и рационални преценки на властови решения, на предизборни обещания, което лесно ги превръща в безпомощен обект на политическа манипулация и рекет, купени на нищожна цена с парите на данъкоплатците получени от партиите под формата на субсидии, което застрашава честността не само на демократичните избори, но и на демократичните човешки ценности, без които няма фундамент за съществуване на демокрацията в една държава.

Практиката показва, че проведените различни видове избори, през 31 демократични години, води до нарастващо напрежение със съмнения, че изборите не са честни и демократични, че се купуват и манипулират, което като резултат отказват 50 % от гласоподавателите да дадат своя глас, въпреки, че гласуването е задължително. Една част от останалите 50 % гласоподаватели са купени гласове, бюлетините на другата част от гласувалите се обявяват от изборните комисии като невалидни бюлетини и остава една трета част, която се манипулира с коригиране на секционните протоколи или издаване на нови протоколи. Въпросът е един единствен, честни ли ще бъдат предстоящите изборите?

Вече остро се поставя и въпроса за цивилизоване на изборното законодателство, за грамотността на гласоподавателите, за премахването злоупотребата с двойното гражданство, чрез въвеждане на граждански статут „български произход“ и публично обсъждане кои изборни злоупотреби и нарушения трябва да се инкриминират.

Това може да се постигне само с грамотни и цивилизовани граждани. Затова борбата с масовата неграмотност е борба за връщане на тези хора в обществото и трябва да се стартира с промени в основния закон - Конституцията на Република България, задължително след провеждане на Референдум, особено днес след една година ограничения от пандемията COVID – 19.

Настъпило е време, ние академичните учени и изследователи да се замислим, дали нямаме вина, че бездействаме по тези въпроси и да вземем инициативата в свои ръце за нова Конституция, която да гарантира реалното участие на гражданите в парламентарното и държавно управление на държавата, при разделението на властите с участието на четвърта власт – властта на гражданите!

Използвани източници:

1. Закон за предучилищно и училищно образование от 2016 г.
2. Конституция на Българското княжество приета от 16 април 1879 г.
3. Конституцията на Народна република България от 1947 г.
4. Конституцията на Народна република България от 1971 г.
5. <https://faktor.bg/bg/articles/petar-moskov-1-1>
6. https://nmd.bg/wp-content/uploads/2019/12/et-monitor-report-2019-bulgaria_bg.pdf

С №12 - за ВЯРА, РОД и ОТЕЧЕСТВО! С №12 в СТАРА ЗАГОРА - един от най-старите градове в света!

На 14 март т.г. в гр. Стара Загора, в народно читалище „Св. Климент Охридски 1858“ Политическа партия „Възраждане на Отечеството“ представи пред местната общественост листата - №12, с кандидатите за народни представители в 45-ото Народно събрание: Атанас Панчев, водач на листата в 27-и МИР, Юрий Борисов, Иван Аяров, Ставри Сотиров, Пламен Енев, Корнелия Владева, Преслав Станчев, Костадин Попов, Иван Станчев и Валентин Енев – доказали се личности в своите области на познание и реализация.

Акценти от представянето на д-р Атанас Панчев, водач на листата в 27-и МИР - Стара Загора:

„Предполага се, че вместо да търся политическа изява, всеки ден трябва да бързам към работата си. В двата стълба в живота: професия и семейство, изграждах, работих и сполучих.

Влизам в настоящите избори, защото обичам народа си, обичам историята ни на държава – една от най-старите държави – люлка на човешката цивилизация. А Стара Загора е един от най-старите градове в света.

През последните години последователно участвах в поредица от национални конференции, провеждани в Стара Загора, посветени на историческото наслед-

ство на Стара Загора, Тракия и Балканите.

Наследници сме на горд народ, изградил през вековете държавност, висок дух и непреходни ценности и не бива да сме безразлични към поголовната рарзуха във повечето сектори на обществения живот и държава

през последните десетилетия.

ПП „Възраждане на отечеството“ в поредица публикации и изяви в общественото пространство представи своята политическа платформа и визия за страната ни. Крайтъгълен камък в тази платформа, който ме мотивира, е: България да е зона на мира; да стане зона на сътрудничеството и хармонията между Изтока и Запада – неслучайно е и мотото ни: **«БЪЛГАРИЯ Е ПО-СИЛНА ЗАЕДНО С РУСИЯ».**

Не мога да го кажа точно, затова цитирам моя приятел и житейски учител проф. Андрей Пантев: **„Ние**

не можем да се държим така с руснаците, дори само заради това, че като погледнем картата, виждаме колко далеч е Америка и колко е близо Русия.

А ако се отнасяме към Русия по този парвенюшки начин, ние отричаме собственото си Възраждане.

Ние казваме, че сме дали на руснаците писменост така, сякаш ако не бяха българите, Чехов, Достоевски и Чайковски нямаше да могат да се подписват.

Не можеш да обявиш за враг народ, който идва

тук да пролива кръв и да те освободи и след него се появява държава България.

Не можеш да наречеш чужд народ този, който казва „мамо“, „хляб“ и „любов“ по същия начин, по който го казваме и ние.“

Мислех, че като съм добър в професията и знанието, ще променя света. Практик съм, не политик. Но настоящето поставя други изисквания и затова ви моля, на 4 април да изберем народни водачи с доказан морал, образовани и можещи хора, работещи здраво в полза роду!

ПОЛИТИЧЕСКА ПАРТИЯ ВЪЗРАЖДАНЕ НА ОТЕЧЕСТВОТО

ВЯРА • РОД • ОТЕЧЕСТВО

МИР 27 –
СТАРА ЗАГОРА

Атанас Панчев, водач на листата в 27-и МИР – Стара Загора, (роден през 1965 г.), с висше образование по специалността „Право“. Магистър и доктор по „Защита на културно-историческото наследство“. Член на Гражданско обединение „Свети Георги Софийски“. Член на Председателството на национално сдружение „Обединени български граждани“. Директор на ИК „Новата цивилизация“.

✓101

Юрий Борисов (роден през 1956 г.) - доктор по философия. Първи зам.-главен редактор на в. „Дума“, главен редактор на сп. „Ново време“ и на българското издание на в. „Монд дипломатик“.

✓102

Иван Аяров (роден през 1939г.), дългогодишен научен работник в РНИВМИ – гр. Стара Загора, завеждащ секция „Токсикология и радиационна защита на животните“, научен секретар на института. Председател на Народно читалище „Св. Климент Охридски-1858 г.“ - Ст. Загора. Член е на Съюза на българските писатели

✓103

Ставри Сотиров (роден през 1966 г.), Магистър „Стопанско управление“ - НВУ „Васил Левски“, гр. Велико Търново; Бакалавър „Публична администрация“, ВСУ „Черноризец Храбър“ – гр. Варна Ръководител отдел Административен в ТЕЦ Марица изток 2“ ЕАД, с. Ковачево, Област Стара Загора

✓104

Пламен Енев (роден през 1974 г.) С висше икономическо образование (ВТУ „Св. св. Кирил и Методий“ - бакалавър по финанси) и магистър по икономика – „Предприемачество и финансов мениджмънт на предприятието“ в Тру – гр. Ст. Загора. В момента учител по икономически дисциплини в Търговска гимназия – гр. Ст. Загора.

✓105

Корнелия Владева - машинен инженер от Московски автомобилния институт и магистър по стопанско управление в ВТУ „Св. Кирил и Методий“. В момента е старши учител в Професионална гимназия по лека промишленост и туризъм в Казанлък. Член на ръководството на НД „Русофили“ в Казанлък“

✓106

- Г-н Сотиров, Вие сте кандидат за народен представител от листата на партия „Възраждане на Отечеството“? Тази партия заради парламентарните избори ли бе създадена или е дългосрочен проект?

- Да, бях номиниран и избран да бъда кандидат за народен представител от листата на Политическа партия „Възраждане на Отечеството“. Бях изненадан, но и силно поласкан от факта, че все пак моите тези и мнения, които съм изразявал публично за развитието на левицата, на лявата социална идея, не са останали незабелязани. Дадох съгласие да участвам в тази листа, защото бях впечатлен от предизборната й платформа, както и от екипа, който я е разработил. Имена като проф. Боян Дуранкев, проф. Нако Стефанов, проф. Ваня Добрева, доц. Валентин Вацев излъчват достатъчно респект и доверие. Колкото до втория подвъпрос, ПП „Възраждане на Отечеството“ е създадена през 2009 г. от патриотични и екологични обществени формации. Неин пръв председател е генерал Йордан Мутафчиев, министър на отбраната на България (1990-1991). Партията получава съдебна регистрация през м. февруари 2010 г. Самоопределя се като партия, която заема място в център – ляво на политическия спектър в България. Към края на 2012 година има изградени структури във всички областни центрове на страната с членски състав, надхвърлящ 6000 души. Издава вестниците „Възход“ и „Възраждане“. След като към 2013 г. дейността на партията замира, през 2017 г. се провежда конгрес, на който се обновява ръководството. Начело на организацията застава ген. Емил Миланов, член на ИБ на НД „Русофили“ и председател на Международната славянска община „Перун“. През м. май 2019 г. партията участва в изборите за членове на Европейския парламент в „Коалиция за България“, през м. октомври 2019 г. ПП „Възраждане на Отечеството“ се явява на изборите за кметове и общински съветници. Отново участва в коалиция, с листите на която са избрани 64 съветници и 8 кметове на кметства. На 5 септември 2020 г. се провежда нов конгрес на партията, който избира за председател Николай Малинов. В Изпълнителното бюро на партията са избрани още четирима членове на ръководството на движение „Русофили“. Това накратко е историята на партията и изводът е очевиден, че ПП „Възраждане на Отечеството“ е един дългосрочен политически проект, който ще се стреми да бъде сериозен фактор в политическия живот на България.

- Какви са идеите на ПП „Възраждане на Отечеството“, с какво се отличава от останалите партии в левия политически спектър?

- Това, което ни отличава, е, че ние имаме ясна

Ставри Сотиров:

Целта ни е радикална промяна в името на Отечеството

С бюлетина №12 защитават националните интереси и сигурност

Ставри Сотиров е роден през 1966 г. в Стара Загора. Има бакалавърска степен по специалността „Публична администрация“ и е магистър по „Стопанско управление“. Живее и работи в Стара Загора. Семейство с едно дете. Кандидат за народен представител от листата на ПП „Възраждане на Отечеството“ от 27-ми многомандатен избирателен район – Стара Загора.

и категорична позиция за посоката, по която трябва да се развива страната. През последните десетилетия в България беше наложен един неоколониален и неолиберален модел за развитие на обществото. Вследствие на това, днес все по-ясно се вижда резултатът. Страната е изпаднала в икономическа, социална и духовна криза. Поради тази причина ние категорично отхвърляме този модел. Във вътрешен аспект за нас това означава по-голяма намеса на държавата в икономиката. Да участва със своя собственост във всеки един сектор – производство, банково дело, застраховане. Необходим е държавен монопол върху стратегическите производства и дейности. Да играе водеща роля в иновационно-технологическото развитие. Да защитава българския капитал и национален икономически интерес.

По отношение на ЕС, нека в Брюксел да отстояваме нашите традиции и национални интереси, а не да се държим като васална държава.

По отношение на НАТО, нашето мнение е, че трябва да пристъпим към постепенно излизане от военните структури на алианса. Като цяло, с оглед на все по-ясно очертаващия се днес многополюсен свят, в международните отношения страната ни трябва да води балансирана външна политика. Да използва възможностите, които дава взаимноизгодното сътрудничество с различните световни „полюси“. В предизборната ни платформа много професионално, обширно и точно са разработени нашите тези и идеи за развитие на страната. Няма друга политическа партия – нито вляво, нито вдясно, която да предлага толкова ясна, конкретна и точна визия и стратегия за бъдещата перспектива и възможности пред България.

- Свързват партията с Движение „Русофили“ и Русия. Оттам ли очакват подкрепа – идейна, финансова и т.н. ?

- Преди всичко ние сме български патриоти. Това, че при нас има много представители от НД „Русофили“, е напълно естествено. Изследване показва, че голяма част от българите гледат на Русия като на наша близка, братска страна. Колкото до подкрепа – да, ние много добре разбираме мястото, което е отредено на страната ни в геополитическата карта на света. За съжаление, то не е завидно, нещо повече, България е последна във всички видове кла-

саци, определящи стандарта на живот. Това трябва да се промени и въпросът е как да стане.

Като хора, които искат да променят положително родината си, смятаме, че това може да стане само с помощта на Русия. Един народ ако забрави своите корени, своята история, своите традиции, този народ няма бъдеще. Последните тридесет години потвърждават тази теза. Не искам да се връщам много назад във времето, затова ще припомня:

още през османското робство надеждата и вярата на българина е била в Дядо Иван. Снимката на Руския цар е стояла наред до иконостаса в българския дом. Събитията от 20 век показват, че България е била в икономически и социален подем, винаги когато е била заедно с Русия. И обратно, претърпяваме национални катастрофи, когато участваме във военни и политически блокове срещу нашата освободителка.

Днес страната ни все повече има нужда и затова отделяме специално внимание на отношенията ни с братска Русия. Ясно и категорично подчертаваме тяхното стратегическо и съдбоносно значение за България. Не искаме да бъдем отново въввлечени в някаква нова студена война. На България е необходимо пълноценно и трайно сътрудничество с Русия - и в икономиката, и в културата, и в сферата на сигурността.

Като става дума за сигурност, ми се иска да кажа, какво означава разполагането на натовски военни бази на територията на страната. Нека сме наясно, че тези бази няма да стреснат Руската държава, но бъдете сигурни, че от този момент, поне един разчет от ракетните им войски ще бъде насочен към нас. И аз питам, кому е нужно това? Това елемент ли е от нашата национална сигурност да ставаме фронтова държава? Аз казвам не. В тази връзка заставаме зад инициатива, която да обяви България като „зона на мира“ – без военни бази и без ядрено оръжие на Балканите. На нас са ни нужни братските отношения с тази велика страна. И тези отношения са подкрепата, която очакваме оттам и тази подкрепа ще бъде от полза за цяла България.

- Какво е Вашето послание към гласоподавателите. Защо да гласуват за Вас и партия „Възраждане на Отечеството“?

- Посланията ни са кратки и ясни. Състоят се от две думи – Радикална Промяна:

✓ в поведението на българската държава към националната икономика, социалната и духовна сфера;

✓ при провеждане на външната политика на България. Да работим за това, че на Балканите, в Европа и в света да се утвърди мирът, сътрудничеството и хармонията между народите. Българската държава няма перспективи, ако слугува на чужди интереси.

Ние сме убедени, че българският народ знае, но и българската власт трябва да разбере, че България е по-силна заедно с Русия.

Преслав Станчев (роден през 1975 г.). Завършил „Бизнескомуникации“ във ВСУ „Черноризец Храбър“ - гр. Варна. Работи като компютърен оператор-видеомонтаж в Отдел „ТВ и радио продукция“, към Дирекция „Управление на съдържание и продукти“ в Булсатком АД.

✓ 107

Иван Станчев (роден през 1956 г.) Завършил ветеринарна медицина „Ив. П. Павлов“, Ст. Загора, строителен техникум в Москва, висше образование в Москва - специалност „Икономика“. Работи в БДЖ ЕАД - Локомотивно депо Стара Загора.

✓ 109

Костадин Попов - актьор. На 57 години. Бил е част от трупата на общински театър „Любомир Кабакчиев“ до 2012 г., в момента - на свободна практика. Неизменен водещ на събора на русофилите от втория до последния през 2019 г.

✓ 108

Валентин Енев

✓ 110

Купуването и продаването на гласове е престъпление.

КОЙ КАКВО МИСЛИ ЗА УТРЕ?

Бърз преглед на основните партийни програми

Проф. д-р Боян Дуранкев

Важно е да знаем!

Разлиствайки публикуваните програми на политическите партии и коалиции – поне тези, които са представени до този момент, както и догаждайки се за намеренията на онези, които са оставили „строго секретни“ своите програми, но изразявайки някои от идеите си в публичното пространство чрез различни представители, не може да не стигнем до убеждението, че известната политика на камилската птица най-накрая е намерила почва в България.

Имаме чувството, че фантазьорите не само не са в състояние да погледнат обективно към състоянието на обществото и икономиката, но в романтиката си за следващите четири години очевидно се стремят да надскочат скока на лъвовете, забравяйки, че България се движи по магистралата към бъдещето със скоростта на костенурка, която скорост все пак е по-висока от скоростта на охлюва, който се тътри отзад.

...
Все пак какви са изходните реалности?

Първо, известният COVID-19 не се е уплашил до този момент нито от скоростта на джипката на Борисов, нито от „стратегии“ на Стратегическия съвет на Радев, нито от „планове“, „програми“ и „визиите“ на БСП, нито от Източното крайбрежие на Доган.

До момента (14 март 2021 г.) България е принесла в жертва на вируса 11 234 души и е отбелязала 277 878 заразени (някои – с много тежки последици), а крайт му не се вижда както поради ниската степен на ваксиниране, така и заради масовата „свободолюбива“ култура на обикновения българин, който не признава ни вирус, ни наука. Само за сравнение: през Втората световна война срещу Третия райх страната ни дава 8 337 убити, 9 155 изчезнали и връща 22 958 ранени. И понеже крайт на вируса не се вижда, новата война на българите най-вероятно ще надмине жертвите и ранените от войната. Ако се доверим на глобалните изследвания, най-рано догодина ще може да „отпуснем коланите“, но не и да унищожим заразата.

Второ, битката срещу вируса струва много, много пари, освен човешки жертви. Бюджетите и на страните, и на гражданите в доста отношения се реструктурират, за да отговорят на „новите реалности“. Кацата с европейските помощи, кредити и облекчения също не е безгранично пълна. Изчислява се, например в САЩ, че Covid Relief ще струва повече, отколкото разходите за Втората световна война[1]. Защо не и за България?!

Трето, онова, което се нарича на български (от владеещите – уж – „перфектно“ английски) „локдаун“, а по народному „затваряне на икономиката“, вече дава ефекти. Българската икономика се е свила с 4.2% през кризисната 2020 г. до 118.6 млрд. лв. по текущи цени. Понижението идва от 11% спад на инвестициите и износа, докато потреблението за годината расте едва с 1.8% – основно заради правителствените разходи, докато покупките на домакинствата са нагоре с оскъдни 0.2%.

Четвърто, 2021 г., освен сектори с растеж, ще има и сектори с „имплозия“, и хилави сектори, и зомби сектори.

Например, туристическият сектор ще продължава да остава в голяма степен блокиран, убеждава доклад на Световната туристическа организация на ООН...

А България разчита много на туризма, независимо че голяма част от него е в сивия сектор – къде с помощта на държавата, къде без тази помощ (затова и реалният спад на оборота в туризма е много по-висок от публичната „статистика“).

...

Пето, при новата световна икономическа конюнктура цените на търсените стоки подскочат рязко нагоре.

Но и цените на производителите във „фабриката на света“ – Китай, също отбелязват значително увеличение (китайският индекс на цените на производител е нараснал с 1,7% спрямо година по-рано), развиването на системата на доставките вдига цените на петрола (той поскъпна близо до 70 долара за барел), цените на селскостопанските стоки се повишиха (цената на петрола влияе върху цената на доставките), а всичко това кара финансовите пазари да се озъртат в очаквания за по-висока инфлация!

Шесто, „затварянето“ на различните сектори повишава в световен мащаб опасността от хронична масова безработица, а в това отношение България не е имунизирана.

Седмо, много е вероятно да се засили миграционният натиск към страните с по-големи възможности (и България попада сред тях, факт) като последица от горния факт! Пандемията може да тласне още 39 милиона африканци към крайна бедност, а Африка има

такава вече в изобилие[4]. И колко още страни са с разрушени икономически системи, а управлението им е катастрофално след намесата на „международните коалиции“?

И кои по-развити страни са най-близо до Африка и Близкия Изток?! Естествено, и България е сред тях!

Но горните 7 причини могат – специално за България – да бъдат допълнени с някои от хроничните заболявания на нашето Отечество. А именно: катастрофално опустиняване и обоклучаване на природната среда; системно ниски (под и около 3%) темпове на икономически растеж; най-голямо и задълбочаващо се неравенство в Европейския съюз; „демократична диктатура“ на болшинството в Народното събрание, придружена с бягство от търсенето на важни консенсусни решения на най-голямата „опозиционна“ група; „особена диктатура“ на Министерски съвет над парламент; особен вид „патриотизъм“, характерен за 30-те години на ХХ век – „България над всичко!“; десница, която клони към ляв център и левица, която клони към десен център; опростачване и опощляване на държавността; нарастване на лумпенпролетариата и неграмотното население; системното погазване на законността „отгоре“ (прокуратура и съд) и „отдолу“ (граждани, неспазващи законите) и Т.Н. (с главни букви, понеже има още много).

Е, в такива условия, когато диагнозата е една – дълбоко болно общество и посредствена икономика, притиснати от COVID-19, то всеки човек ще проумее, че е необходим „Нов курс“ и съществено реструктуриране на икономиката, обществото и управлението. Всеки лекар би погледнал към фактите и изследванията, преди да запише диагнозата и да предпише медикаментите за лечението; но политиките често са свикнали да изказват твърдения и да предписват мерки, без да надникнат в НСИ и Евростат. Та не е лошо да го правят, така ще се предпазят от смущения, когато ги обявят за нереалистични!

Романтика, фантастика и мечти за новото бъдеще 2022-2025 г.

Естествено, както винаги, почти всички партии, коалиции и личности участват в поредните избори не само като конкуренти, а като търговци, участващи в наддаване и надвикване.

Но нека се фокусираме върху онези партии и коалиции, които са в отиващото си Народно събрание. Те не само че получават безвъзмездно и ежегодно ББД (Безусловен Базов Доход – субсидии на 1 избирател, гласувал за тях), който им позволява както да издържат своите партийни организации, така и да имат собствени медии (сайтове, вестници, телевизии) или да заплащат на „близки“ до тях СМВ (Средства за масово въздействие – тролове от PR агенции, национални и частни медии, „инфлуенсъри“), а също и да „дават“ блага от държавния бюджет на „специални“ групи. И не само това, най-важното е, че те имат финансови средства да организират големи групи от експерти, които да подпомогнат написването на предизборните им платформи и програми – онези „червени линии“, които не могат да се преминават след изборите в евентуални коалиции.

Търсейки предизборната програма на най-голямата и управляваща партия ГЕРБ, на съответната страница[5] всеки може да намери... Платформа за Европейски избори – 2019 г. Казано по друг начин, ГЕРБ нямат до този момент предизборна програма. Имат обаче послание: „Работа, работа, работа“, което напомня лозунгът „Дела, дела и пак дела!“ на един водач на партия, от която са започнали политическата си дейност някои видни гербери. Няма лошо, трудовите хора навсякъде по света са уважавани, стига да вършат полезна работа.

Положителни страни на „предизборната платформа“ на БСП: - тотална критика на неолибералния преход, но е грешно прехвърлянето на отговорността за прехода преди всичко на Бойко Борисов и ГЕРБ; - много и в повечето случаи конкретни мерки по различни сектори; - въвеждане на семейно подоходно облагане и на прогресивно подоходно облагане на физическите лица.

Негативни страни на „предизборната платформа“ на БСП: - приложение на остарелия отраслов подход, който е заменен от програмно-целевия подход още през 1972 година в България; ... - няма конкретизация за икономически растеж, за работната заплата и пенсията; - вярва, че намаляването на ДДС ще води до автоматизирано намаляване на цените; - фискална централизация, като не се стига до демократизиране при изработването и приемането на бюджетите на общините; – без промяна в корпоративния данък. Това означава, че ще се вдигнат данъците върху физическите лица, а върху корпорациите – не. Тази политика е доста вдясно от центъра.

Движението за права и свободи е представило една страничка, която е „Програмна декларация“ от най-общ характер[8]. Основните приоритети са:

Ускорен, догонващ, иновативен икономически растеж; Устойчиво, зелено ориентирано развитие на ключови сектори с потенциал за догонващ растеж – „Чиста енергия, чиста вода, чист въздух, чиста храна“; Развитие на икономика на знанието – дигитализация и високи и водородни технологии, подкрепа на IT сектора, развитие на „икономика на нематериалните активи“; Насърчаване на инвестициите чрез активната помощ на държавата и участието ѝ във всички фази на инвестиционния процес с цел ускоряването му...

Както се казва, ДПС остава „загадъчно“ – с добри насоки на общите формулировки, но нищо повече.

ВМРО също остава мистерия, въпреки че на сайта има предизборна платформа[9]. Очевидни са целевите групи на тази партия, която обещава доста повече от обещаващите много ГЕРБ: Декларира се, подобно на ГЕРБ, че няма да се увеличават данъците и ще се намалят държавните разходи – типични прояви на неолибералната доктрина, характерна за по-податливи страни.

В доста отношение програмата на ВМРО е откровено популистка към по-бедните, но всъщност е дясна, понеже защитава най-богатите.

За съжаление, не можахме да намерим ясна предизборна платформа на „Патриотичната коалиция ВОЛЯ и НФСБ“. При единият от тях (НФСБ) има обаче деклариран противник: „Недопускане на ДПС отново във властта“[10]; другият извежда на преден план 13 приоритета[11].

Заклучение

Фантазьорството не е проблем, когато се отнася към културата и изкуството, даже е препоръчително. Но фантазьорството, както и вярата в интуицията или божията намеса, в дейността на всеки лекар би довело до убийствени резултати. Приемаме, че фантазирането по време на изборите е вирусно заболяване, за което няма открити медикаменти. Бедата е, че когато има съществени проблеми в обществото и икономиката, когато партиите и политиките знаят за диспропорциите, когато имат средства и експерти, които да търсят верните предписания за лечението, те не го правят успешно.

Последните две години ни научиха, че светът не се развива праволинейно и че не е достатъчно България само да се вторачва в пъпа си, в Брюксел, в Берлин или Вашингтон. Многополюсният свят, многополюсните въпроси и проблеми, многопосочните алтернативи пред бъдещето ни учат, че ако продължаваме да разчитаме на старите неолиберални формули и даже на старите физиономии, бъдещето ще бъде еднопосочно дефинирано, но в неправилна посока.

Анализът на основните партийни програми и платформи ни убеждава, че светът може и да се променя, но традициите при конвенционалните политики остават устойчиви. Важно е влизането в парламента, вземането на властта, и чак тогава да се мисли за решението за бъдещето на основата на съгласителство. Но бъдещето не е просто смяна на датата в календара, а България е затънала в проблеми, диагнозата е правилна, а средствата за нейното лечение – точни.

Но си заслужава да премислим и преосмислим това, което вчера и днес мислим.

(Със съкращения)

ЕНТРОПИЯ НА ВЪЗСТАНОВЯВАНЕТО

ОБЩЕСТВЕНА
АКАДЕМИЯ
ЗА ИНОВАЦИИ
И РАЗВИТИЕ

Проф. д-н. Румен Каров

Ентропия в математиката е количествена мярка за неопределеност на едно вероятностно разпределение. Ентропия в термодинамиката характеризира равновесното състояние на термодинамична система след неравновесие. В информатиката ентропия е мярка за неопределеност, като количествената мярка за Информация е величината на отстранената неопределеност при полза на промяна, сигнал.

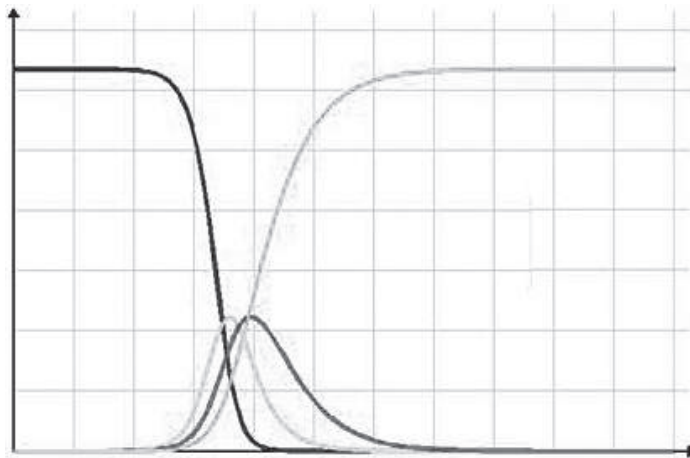
Ако се приложи моделът на Ентропия за обществена система в криза, т.е. изпаднала в неравновесно състояние при въздействие на масова зараза от вирус, то това ще даде възможност за коментар на реакцията, скоростта, честотата на дискретните действия при преминаване към равновесно състояние. Кризата е предизвикана от увеличаване на броя заразени от нула до бързо прогресиращи стойности, след определен период от времена-

сищане и задържане следствие на здравните мерки и след това - спадане до малък брой заразени, излекувани много повече от болни, на практика - връщане към нормална заболеваемост. Това определя математически за определен период от време една крива с максимум и различни скорости на нарастване и намаляване или много криви с нарастване и намаляване и съответно - много максимуми. Скоростите на нарастване и намаляване, стойностите на пиковете, периодите от време - всичко това зависи от много променливи параметри, като състояние на здравната система, вътрешни и външни потоци, мерки за възстановяване, но най-важни са мерките за възстановяване на икономиката.

За неразпространение на заразата се въвеждат мерки, които спират производството, движението, изобщо икономиката и с това се намаляват скоростта на заразата и броят заразени, но това не може да бъде безкрайно по очевидни причини - рязко намаляване на ресурса и оттам отслабване на възможностите за противодействие на кризата и неравновесното състояние. Но без съмнение първоначалното дефазироване на максимума във времето е важна стъпка, защото системата се подготвя за постепенно

достигане на ново равновесно състояние с минимални загуби и за регулиране на скоростта и Ентропията. Така на Ентропията присвояваме най-важния параметър на възстановяването - възстановяване на икономиката, който трябва да се развие в определен времеви интервал за

променливи параметри. Тази крива (защото ако е права - здравните мерки не действат) за достатъчен период от време има плавен или остър (пиков) максимум, а щом е непрекъсната крива, има и инфлексна точка, т.е. точка, от която скоростта намалява до достигане на максимума.

най-малки загуби, но точно в този интервал трябва да има масова имунизация,

Моделът на Ентропията може да се използва, ако при нарастващия брой заразени в знаменателя на математическата функция се противодейства с достатъчен брой израстъци на мерки и действия за възстановяване на икономиката в числителя на математическата функция.

Ако мерките за възстановяване, по-скоро за ново зададено икономическо равновесие, са планирани чрез повече дискретни стойности, плавно, за да могат да реагират на непрекъснатата крива на броя на заразените, то може да се очаква адекватна интегрална стойност на Ентропията на възстановяване.

Кога ще бъде началото на възстановяването, става въпрос за икономическото възстановяване, кога ще има оптимален ефект с минимални загуби?

Тук трябва да се направи анализ на кривата на броя заразени, която е прогноза в резултат на всекидневен анализ с точни данни на скоростта на заразяване, но има вероятностен характер, тъй като се спомена, че зависи от много

В случай на остър пик кривата преди острия пик има инфлексна точка. Точно около инфлексната точка трябва да е началото на стъпките за възстановяване на икономиката при минимални загуби. Защо? Защото, ако е в интервала на нарастване в знаменателя на математическата функция, компенсациите в числителя трябва да са големи, за да има интегрален нарастък на Ентропията и обратно, ако стойностите в знаменателя намаляват, нарастъците в числителя стават много ефективни. Ето това трябва да е логиката на Ентропията на възстановяване. В този случай максимумът на ентропията ще достигне около максимума на броя заразени, от което време нататък

броят заразени не само ще намалява, но и ще става все по-малък от излекуваните, равновесното състояние е достигнато за кратко време и с минимални средства.

От този момент нататък е необходимо приблизително още толкова време, колкото от началото на кризата, за установяване (финализиране) на здравните проблеми, ако няма ново увеличение на броя заразени поради неправилно възстановяване, външни фактори - нови щамове, нови вируси. Но точно тук се вижда какъв ефект за неповтаряне би имало своевременно масово ваксиниране (имунизация). То трябва да се извърши в същия този интервал след инфлексната точка на кривата на броя заразени преди максимума, т.е. когато започва да намалява скоростта на увеличаващия се брой заразени. Поради необходимостта от време за резултата от ваксината в човешкото тяло или време за повторно ваксиниране, или двете заедно, закъснение на масово ваксиниране след този интервал води да повтарящи се цикли. Това не означава, че ако по различни причини е пропуснат този интервал, имунизацията не е ефективна, напротив трябва с още по-голяма мобилизация да се продължи, за да се противодейства на следващи повтаряния на кривите и циклите на кризата.

При повтаряния за всеки цикъл на кризата може да се приложи логиката на Ентропията на възстановяването.

ЧЕТВЪРТТО ИЗМЕРЕНИЕ

*В еволюцията извисил ума,
в тримерното пространство броди
Дух безмълвен,
а от стихии, огнена среда,
идва Демон със сила и заряд изпълнен,
но дали преборил е Пространството и
Времето?!*

*След Голям взрив и Сътворение
в Безкрайността,
Разум появява се и Дух безспирен,
развил знания, осмислил силата,
способността,
но Дух, Демон се явяват в мисълта
и във съня ефирен,
а съвсем реален, видим е Светът.
В модела му Пространство-Времеви
възможно е имагинерен Вектор да се
появи.*

*Материята е реалност в трите измерения
и в реактивност имагинерната посока
се превръща.
Тогава, как се регулира Векторът на
Сътворение?
А ако в интервалите на изменение
Времето се преобръща?
Четвъртото измерение се оказва
величина наложителна,
фиксирана на Времето посока само
положителна,
което за развитието на Света,
и на Разума човешки, е окуражително!*

Румен Румелийски

СЪОБЩЕНИЕ

От следващия брой на в. "Квантов преход" ще започне рубриката **"ПРОЛЕТЕН СТАРТ 2021"** на **ДИСКУСИОНЕН МЛАДЕЖКИ КЛУБ**, базиран към Обществена академия за иновации и развитие, с цел координиране интелектуалния потенциал на младежките общности в учебните и научни звена на висшите училища, БАН, обществени академии и сдружения, в това число и техни представителни научно-дискусионни клубове.

Проф. Румен Каров

www.kvantov-prehod.org

Проектант на
символа на вестника
художник-хералдик
Христо Танев

Основател: акад. Атанас Панчев

Главен редактор
Петър Петров

Редакционен колектив:
Желяз Христов
Лиана Фероли

Автор на главата
на вестника: Галина Фероли

Адрес на редакцията:
1172 София
жк „Дианабад“
ул. „Никола Габровски“ №1
Хотел „Диана-1“, ет. 6, ап. 62

Тел.: 0893/ 83 84 97;
0887/08 19 59

e-mail: kvantov_prehod@dir.bg
ISSN 1312-7063

Издателска къща
„Новата цивилизация“
ЕООД, София

Първа Инвестиционна Банка АД, гр. София
IBAN:
BG13FINV91501016554266
BIC KOD: FINVBGSGF

Отдел Разпространение
и абонамент: 0888 69 33 59
Атанас Ралчев Панчев
(за пощенски услуги)

Уведомяваме читателите, че за непоръчани статии и материали хонорари не се изплащат.

**Проф. дфн., д-р
ист. Нако Райнов
Стефанов**

**Водач в 24 МИР- София
2-ро място във 2 МИР - Бургаски**

- Какво ви свързва с района, в който сте издигнат/а за депутат?

За София : - Роден съм и съм израсъл в София, това е моят роден град, където най-вероятно ще завърша живота си. Именно затова проблемите и бъдещето на този град са жизненоважни за мен.

За Бургас: - Аз съм автор на Областна стратегия на развитие на Област Бургас за периода 2014 -2020 г. на основа на Договор Д.06-11/20.12 2012 г. сключен между Областна администрация - Бургас и „Институт по стратегическо управление“ ЕООД - София (на който съм ръководител) с предмет на договора „Разработване на проект на Областна стратегия на развитие на Област Бургас за периода 2014 -2020 г.“ Бил съм консултант по управление за 2 години на „Лукойл-Нефтохим“ АД, на Летище Бургас и други фирми и предприятия със седалище в град Бургас. В този смисъл проблемите и развитието на 2-ри МИР Бургаски не просто са ми близки, но имат и важно професионално значение за мен.

- В коя област сте експерт?

Специалист съм по управление на макро и микроравнище, геополитика, световна икономика и иновационно-технологическо развитие, в частност на страните от Източна, Южна и Югоизточна Азия. По тези въпроси имам написани десетки монографии, студии и статии

- Кой е най-важният проблем, който трябва да се реши приоритетно за района, в който сте издигнат/а?

За София - Проблемите свързани с:

- Пренаселването и презастрояването на София;
- Мръсния въздух и проблемите с водата;
- С детските градини и образованието;
- С необходимостта София да се развие като център на иновационно-технологическото развитие на България по пътя на овладяване на 4-та Индуриална/Технологическа/ революция;
- Нуждата от народовластие на базово /квартално/ равнище, където да се формират обществени съвети, участващи в процеса на вземане на решения, засягащи съответния квартал;
- Други.

За Бургас - Проблемите свързани с:

- Социо-демографското обезлюдяване на Странджанския край;
- Проблемите с презастрояването и деградацията на крайбрежната ивица на Южното Черноморие;
- Продължаващото замърсяване на въздуха в Бургас;
- С необходимостта Бургас да се превърне в интегриран логистичен център с национално и Балканско значение - най-голямото летище/летна полоса/ и пристанище на България, важен жп център и дестинационна точка на магистрала Тракия;
- Нуждата от народовластие на базово /квартално/ равнище, където да се формират обществени съвети, участващи в процеса на вземане на решения, засягащи съответния квартал;
- Други.

ПОЛИТИЧЕСКА ПАРТИЯ ВЪЗРАЖДАНЕ НА ОТЕЧЕСТВОТО

ВЯРА • РОД • ОТЕЧЕСТВО

**12 „Не!“ и
12 „Да!“ за България –
с бюлетина №12**

**В 12 без пет кажете „ДА!“ на хора,
които могат да казват „НЕ!“**

НАШИТЕ 12 „НЕ!“:

1. „Не!“ на чуждите военни бази в България!
2. „Не!“ на военните учения в Черно море!
3. „Не!“ на ядреното оръжие на Балканите!
4. „Не!“ на санкциите срещу Русия!
5. „Не!“ на Европейския съюз на корпорациите!
6. „Не!“ на последното място на България в Европейския съюз!
7. „Не!“ на най-голямото неравенство в Европа!
8. „Не!“ на бедността и мизерията!
9. „Не!“ на корупцията!
10. „Не!“ на платеното лечение в държавните болници!
11. „Не!“ на платеното образование в държавните училища и университети!
12. „Не!“ на пренаписването на българската история!

НАШИТЕ 12 „ДА!“:

1. „Да!“ на многополюсния свят!
2. „Да!“ на България – „Зона на мира“!
3. „Да!“ на сътрудничеството и хармонията между Изтока и Запада!
4. „Да!“ на активното участие на България в китайската инициатива „Един пояс, един път“!
5. „Да!“ на безкомпромисната защита на българската история!
6. „Да!“ на активното участие на държавата в икономиката!
7. „Да!“ на държавния монопол върху стратегическите производства и дейности!
8. „Да!“ на безплатните основни здравни услуги в държавните поликлиники, стоматологии и болници!
9. „Да!“ на безплатното образование в държавните училища и университети!
10. „Да!“ на държавното субсидиране на общинските културни институти!
11. „Да!“ на семейното подоходно облагане с отрицателен данък!
12. „Да!“ на универсалната парична помощ при раждане на дете!

**Кажете „Да!“ на политиците, които могат да казват „Не!“
Подкрепете ни с бюлетина № 12!**

**НИКОЛАЙ МАЛИНОВ УЧАСТВА
В КРЪГЛА МАСА НА ТЕМА
„БОРБАТА ЗА МИР –
УРОЦИТЕ НА ИСТОРИЯТА“**

От стр. 1

най-важният, според мен, проблем днес за човечеството – темата за мира. Пред темата за мира отстъпват и социалните проблеми, и екологичните проблеми, и всички останали предизвикателства, които днес стоят пред човечеството.

Не много отдавна, буквално преди няколко седмици, в американски официални институции Русия беше наречена „враг“. В тази ситуация наблюдаваме натиск от страна на хегемона на западния свят – Америка върху Европа; върху страните, които са членове на НАТО, да приемат нейната позиция, вместо да се търси колективен, балансиран отговор на предизвикателствата, свързани с мира и сътрудничеството между Изтока и Запада.

В това отношение ние, европейските страни, се боим, че ще стане така, че Европа вместо отделен полюс в многополюсния свят ще бъде полюс изцяло зависим от Америка.

Ако се вгледаме внимателно в историята от 80-те и 90-те години пък и изобщо в човешката история, ще видим, че за съжаление рано или късно Русия винаги става враг за някого.

С какво се характеризира днешната обстановка?

Защо Русия днес е „враг“?

Моето обяснение е следното. След възраждането на Русия през последните 20 години се появи вятърът на промените – имам предвид идеите за многополюсен свят, отстояването на традиционните ценности и идеята за силна държава; идеи, които дразнят много хора. Дразнят преди всичко с това, че в Русия са съсредоточени огромни ресурси – и човешки, и интелектуални, и природни, без които, бих се изразил образно, пицата, която ни предлага Америка, би била твърде постна. В това отношение няма значение кой е на власт в Русия, комунистите или някой друг; няма значение има или няма идеологическо противопоставяне. Най-важен е този огромен ресурс.

Трябва да се разбира и да се оценява ситуацията, в която идеите на Русия, за които говорих, наистина са реална алтернатива на западния либерален свят, който господства през последните 30 години в света.

В това отношение тези, които наричат Русия „враг“, разбира се работят много мощно и срещу Русия, и срещу всички нас, русофилите в целия свят. Ние, по един или друг начин и с различни средства, се опитваме да развиваме сътрудничеството между Изтока и Запада, разбирайки, че без такова сътрудничество

светът може да отиде към война – най-уродливото и ужасно състояние, което човечеството може да измисли.

Квинтесенцията на моето изказване се вижда и в заглавието на нашия форум, това е борбата за Мир.

Мирът сам по себе си няма да се появи. Струва ми се, че е много важно борбата за мир да е в документите на неправителствените организации, в програмите и документите на партиите.

Аз оглавявам партията „Възращане на Отечеството“ и съм председател на най-голямото неправителствено движение в България – „Русофили“.

Нашата партия на изборите, които ще са съвсем скоро, на 4 април тази година, излезе с лозунга, че „България и Европа са по-силни заедно с Русия.“

Според мен и моите съратници няма алтернатива на мира и сътрудничеството между страните, на мира и сътрудничеството между Изтока и Запада.

Желая успех на форума!